

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΕΘΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Αθήναις φρ 15 — *Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — *Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Ο ΛΟΓΟΣ.

Αίσθανόμεθα ὅλην τὴν δυνατὴν ἀπέχθειαν εἰς αὐτὰ τὰ συνταγματικὰ τεργίλια, τὰ ὁποῖα σοφισταὶ συνταγματολόγοι ἐξηγοῦσι μεταφυσικῶς. Ἐχθροὶ τῆς μεταφυσικῆς ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, εἴμεθα ἀδιάλλακτοὶ πολέμιοι τῆς ἐν τῷ πολιτεύματι.

Παρουσιάζεται ἐν αἵτομον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους· τὸ αἵτομον τοῦτο φέρει τὸ ὄνομα Βασιλεὺς, ὡς ἄλλα αἵτομα ἐν τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ φέρουσι τὸ ὄνομα κλητῆρος ἢ Ἀρχιευταξίου, κατὰ τὸν *Aiōra* ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς ὀμιλεῖ εἰς πρωτοπροσωπίαν. Λέγει ἐγὼ· λέγει μου· λέγει μοι· λέγει με· λέγει ἐγὼ χωρὶς καὶ, λέγει ἐγὼ μὲ καὶ.

*Ὁ λαὸς—δηλαδὴ ὁ οἰκοδεσπότης, ὁ κυρίαρχος, ἡ δύναμις—κάτωθεν χάσκει.

— Τίς ὀμιλεῖ;

— Ὁ Βασιλεὺς.

— Ἀνόητε! ὁ Βασιλεὺς! Τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ Βασιλέως!

— Βρὲ δὲν ἀκοῦς τὴν χονδροφωνάρα του;

— Ἄς μιλήσῃ ὁ Βασιλεὺς· κάνει πῶς μιλήσῃ πράγματι μιλήσῃ τὸ ὑπουργεῖον.

— Μὰ εἶναι τὸ ὑπουργεῖον ἐγγαστρίμυθος;

— Εἶναι· καὶ γαστὴρ παντὸς συνταγματικοῦ ὑπουργεῖου εἶναι ὁ Βασιλεὺς.

— Χαρὰ σ' τὴν γαστέρα!

Βλέπετε ὅτι ἡ μεταφυσικὴ τοῦ Συντάγματος μᾶς καταντᾷ μέχρι βωμολογιῶν!

*Ὁλος ὁ λόγος τοῦ βασιλέως εἶναι λόγος τοῦ ὑπουργεῖου; Τί ἀπαντᾶτε, κῆριοι συνταγματικοί;

*Ἀρνητικῶς.

Διότι ἐὰν ἦτο ὅλος ὁ λόγος ὑπουργικὸς τί σημαίνουν αἱ φράσεις: Ἐπαυλῶν εἰς τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἔξω-τερικῷ ἀποδημίας μου; Ὁ κ. Τρικούπης βεβαίως δὲν ἀπεθῆμει· αὐτὸς ἐπεθῆμει καὶ ἦτο ἀληθῶς ἐπιδημία ὑπαλλήλων, Τραπεζῶν, συμβάσεων καὶ στρατευσίμων ἡλικιῶν.

Διότι ἐὰν ἦτο ὅλος ὁ λόγος ὑπουργικὸς, τί σημαίνει ἡ φράσις: Ἄδιασάλευτον ἔχω καὶ ἐγὼ ἀπόφασιν; Ὑπάρχουν ἄλλα ἐγὼ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀνευ τοῦ καὶ. Ἐκεῖνα τὰ ἄκαια ἐγὼ ἀντιπροσωπεύουν βεβαίως τὸν πρωθυπουργόν· τότε αὐτὸ τὸ καιῖκον ἐγὼ τίνα ἀντιπροσωπεύει; Δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχη διπλὴν φύσιν ὁ κ. πρωθυπουργός, καὶ τὴν μίαν νὰ τὴν ὀνομάζῃ: ἐγὼ τὴν ἄλλην του; κ' ἐγὼ Ἄρα ὁ κ' ἐγὼ αὐτὸς εἶναι ὁ Βασιλεὺς. Καὶ ἂν δὲν εἶναι ὁ Βασιλεὺς, ποῖος εἶναι τέλος πάντων;

*Ὡστε διὰ τοῦ Βασιλικῆς λόγου συνομιλοῦν, ὡς ἐν ἀοράτῳ *duetto*, Βασιλεὺς καὶ πρωθυπουργός, αἱ δύο φύσεις γίνονται μία καὶ πλὴν τῆς ζάλης τῆς ἁγίας Τριάδος ἔχομεν καὶ τὴν παραζάλην τῆς θαλασσοδουρίας.

*Ἄλλ' ἐὰν ὁ Καὶ ἐγὼ δὲν εἶναι ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅστις εἶναι μόνον Ἐγὼ, δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν, ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἔχων ἀδιασάλευτον ἀπόφασιν; νὰ κάμη καὶ νὰ δεῖξῃ; Ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἥτις μᾶς ἀντιπροσωπεύει, δὲν γνωρίζομεν κανένα ὅστις νὰ δύναται νὰ ὀμιλήσῃ περὶ ἀποφάσεων. Ἀποφάσεις ἐκδίδει μόνον ἡ Βουλὴ, διότι εἰς αὐτὴν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, ἔχομεν δῶσει τὸ δικαίωμα τοῦτο. Πάντες οἱ ἄλλοι, βασιλεῖς ἢ κυβερνήσεις διατυποῦσιν εὐχὰς ἢ προτάσεις, τὰς ὁποίας ἂν θέλῃ ἡ Βουλὴ εἰσακούει ἢ δὲν εἰσακούει, ψηφίζει ἢ δὲν ψηφίζει.

Ποῖος εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἔχων ἀδιασάλευτον ἀπόφασιν νὰ φέρῃ τὴν ἐπιστράτευσιν; δὲν ξυρόμεν ποῦ; Καὶ ἂν ἡ Βουλὴ δὲν θελήσῃ νὰ τὴν φέρῃ; Ἄν ἡ Βουλὴ διαλύσῃ τὸν στρατόν; Ἄν ἡ Βουλὴ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς βόας τοῦ κ. Τρικούπης; Ἄν ἡ Βουλὴ καταγίνη μὲ οἰκονομίας, ποιούσα ἐναρξίν ἀπὸ τοῦ ψαλιδισμοῦ τῆς Βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως; Τί θὰ γίνη αὐτὴ ἡ ἀδιασάλευτος ἀπόφασις; Αὐτὴν τὴν ἀδιασάλευτον θὰ τὴν κάμωμεν νὰ σαλευθῇ, νὰ χορεύσῃ μάλιστα, θέλουσα καὶ μὴ θέλουσα, ὡς χορεύουν αἱ ἀρκουδαὶ ἀναγκαζόμεναι εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν ὀδηγούντων αὐτὰς Ἀθιγγάνων. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ὑπὲρ τῆς ἀδιασαλεύτου, εἶναι νὰ μὴ τὴν παραδώσωμεν εἰς Ἀθιγγάνους· ἀλλὰ νὰ τὴν χορεύσωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι.

*Ὁ κ. Τρικούπης ἔχει τὴν μονομανίαν τῆς πίστεως· ὀλεθρία μονομανία, ἐνεδρεύουσα συνήθως τοὺς στενοκεφάλους.

κολουθήσωμεν οὐχὶ ἀπεράντους καὶ ἀσκόπους δηλιγιαννικὰς συζητήσεις, ἀλλὰ ἀποφάσεις μαρτυρούσας ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος συναισθάνονται τὴν κρίσιμον θέσιν τῆς πατρίδος.

Λύγξ.

ΕΞΩ ΤΩΝ ΒΟΥΛΩΝ.

Κατ' ἀντικρὺ ἢ κατὰ γραμμὴν ἔκειντο χθὲς αἱ δύο ἑθνικαὶ ἀντιπροσωπείαι, ἢ ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἀνδρῶν καὶ ἢ τῶν γυναικῶν· ἢ ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἀνδρῶν κατεσκήνωσεν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἢ τῶν γυναικῶν συνεδρίαζεν ἐν τῷ οἴκῳ καθηγητοῦ τινος τοῦ Δικαίου.

Τὸ κοινοβούλιον περιελάμβανεν ὅλην τὴν ἑλληνικὴν διάνοιαν condensée τὸ οἶκημα τοῦ καθηγητοῦ περιεῖχεν ὅλην τὴν ἑλληνικὴν καλλονὴν concentrée.

Ἦχε χθὲς ἢ ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἀνδρῶν τὸν βασιλέα τῆς καὶ ἢ ἀντιπροσωπεῖα τῶν γυναικῶν εἶχε τὴν *Σουλτάνα* τῆς.

Τὴν προτεραίαν εἶχον τοιχοκολληθῆ προγράμματα, οἱ δὲ διαβάται ἀνεγίνωσκον «Πρόγραμμα ἀνοίξεως τῶν Βουλῶν κλπ.» καὶ παραπλευρῶς αὐτοῦ «ἔκτακτος εὐεργετικὴ παράστασις Φραντζῆ, καὶ τὸ θανατηφόρον αὐτοῦ πῆδημα!» καὶ ἀκόμη εχθὲς ἐξέπνευσεν ἢ προσφιλὴς ἡμῶν μήτηρ καὶ σύζυγος Σιλδέστρα κλπ.»

Τὴν δεκάτην πρωΐνῃν ὥραν ἐστρατοπέδευον τὰ ἡμέτερα σώματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μέχρι τῶν ἀνακτόρων εἰς ὄψω ζυγοῦς, ἀναμένοντα τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βασιλέως μέλλοντος νὰ κηρύξῃ νέαν περίοδον βουλευτικῆς συνόδου. Μουσικαὶ λοιπὸν καὶ πάλιν, παρατάξεις, αὐλικοὶ, κηφηναρῖο, καὶ . . . γλέντι.

Ἄφνης ἀκούονται κανονοβουλισμοὶ καὶ

— Ἔρχονται! ἔρχονται!

Παρήλθε πλέον τετάρτου, ἐξηνητήθησαν ὄλοι οἱ κανονοβουλισμοὶ κατὰ τὴν ἐκφρασιν τῆς «Διῶνος» καὶ δὲν φαίνεται κανεὶς.

— Τὰ κανόνια ἐπὶ πάντεσσι φωτιά κατὰ λάθος!

Τέλος πάντων ἀκούονται αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ μουσικαὶ ἢ βασίλισσα μετὰ τῶν διαδόχων διέρχεται ὠραιότατη, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἔχων εἰς τὰ ἀριστερά του τὸν Ναύαρχον Σαχίνην καὶ δύο λοῦστροι:

— Ἔρεις ρε Ἀγησίλαε γιατί ὁ βασιλεὺς ἔχει στὴν ἀμὰξά του τὸν Σαχίνην;

— Γιατί;

— Γιά ναυτικὴ ἐπίδειξι! . . .

Σημεῖα τῶν καιρῶν. Καθ' ὅλην τὴν στρατιωτικὴν παραταξίν κύνων ἀσθμαίνων ἀνήρχετο καὶ κατήρχετο τὴν ὁδὸν σταδίου τρέχων ὡς μανιώδης.

— Θὰ ἦτο αὐλικός.

Ἄλλο. Ἄνθρωποι ἐργατικοὶ τυχαίως κατέρχοντο τὴν ὁδὸν Σταδίου κρατοῦντες ἐργαλεῖα διὰ φορητέλα καὶ ἀ-

φελῶς ἠρώτων ποῦθε πέφτει ἢ βουλή; Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπευκταῖον συνέβη.

Συγχρόνως μὲ τὸν βασιλέα, ἀπαγγέλλοντα τὸν λόγον του ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ὁ Τρικούπης τὸν ἐπωλοῦσε εἰς τοὺς δρόμους ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι.

Καὶ ἓνα Γαλλικὸν ἀδάμαντα ὑποκλέπτομεν ἐκπεσόντα τοῦ στόματος γαλλίζοντος κατὰ κόρον.

— Ἄ! ποῦ πηγαίνει φίλε μου, ἢ τελετὴ ἔτελειώσε.

— Je veux prendre une oraison!

De Cock.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ Βασιλεὺς ἀνέγνωσε τὸν λόγον του ἐν σιγῇ καὶ τῆς πνοῆς ἀκόμη τῶν ἀκρωμένων· ὁπότε ἐξετύλιξε τὸν χάρτην, οἱ περὶ αὐτὸν ἀνύψωσαν τὰς κεφαλὰς τῶν ὡς πτηνὰ περὶ τὴν οἰκοδόποιαν, ἥτις θέτει τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς τὴν ποδιά τῆς διὰ νὰ τοὺς ρίψῃ κριθίν. . . .

Ὁ λόγος ἦτο πολεικώτατος· δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα: «Ἡ **Κυβέρνησις μου ἐβάδισεν ἐπὶ τὰ γιούργια, ἐγὼ θὰ βαδίσω ἐπι πλέον ἐπὶ τὰ γιούργια.**»

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ.

Τὸ «**Μὴ Χάνεσαι**» ἀνέθεσε τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς εἰς κάλαμον τοῦ ὁποῦ τὴν ἀριστοτεχνικὴν εἰδικότητα θὰ ἐκτιμῆσῃ ἅπαν τὸ δημόσιον τῆς ἐφημερίδος μας, συμπολιτευόμενον τε καὶ ἀντιπολιτευόμενον.

Ὁ κάλαμος αὐτὸς ὀνομάζεται **Λύγξ**.

Ἔχομεν λοιπὸν νέους δεινοὺς συνεργάτας, ἓνα **Λύγξα** καὶ ἓνα **Σπινθῆρα**.

Καὶ ποῦ εἴθε ἀκόμη;

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς

ἔκτακτον ἄρθρον

Η ΠΤΩΣΙΣ.

ΤΡΙΩΝ ΟΔΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΪΦΑΡΤ

τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετράκη, παραπλευρῶς τοῦ καταστήματος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Μινέρβας.

ΣΩΣΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ,

διότι δὲν σὰς λείπει τίποτε ἐκεῖ μέσα, ἀρκεῖ νὰ μὴ σὰς λείπῃ ὁ παρᾶς.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΑ.